

zou wezen tusschen ouders en hun kroost. Er zou toch niet zijn telkens nieuwe schepping. Evenals er natuurlijk verband lag tusschen Adam en Eva, moest het wezen met de verdere menschheid. Schoon wij het *Traducianisme* verwerpen, en het *Creatianisme* huldigen, zien wij niet voorbij, dat de ordening van het geslacht reeds in het woord: „Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt” bij de schepping was gegeven, vóór den val ¹⁹).

Inderdaad was er dus wel rechtsordening reeds voor den val, zij het ook, dat zij verschilde van wat later zou bestaan.

Zoo laat zich in den staat der rechtheid geen Overheid denken. Met geen woord wordt daarvan gesproken in het verhaal der Schepping. En wat omtrent haar wezen elders in de Schrift geleerd wordt, brengt haar geheel tot den staat na den val. De Overheid zal wezen tot bescherming der goeden, maar tot schrik der kwaden. Zij draagt het zwaard, en niet te vergeefs. Zij is eene wreekster tot straf dengenen, die kwaad doet. — Immers wijst dit alles op een toestand, waarin het kwade binnensloop en worstelt met het goede. Wij stemmen dan ook in met den aanhef van artikel 36 uit de geloofsbelijdenis der Gereformeerde Kerken: „Wij gelooven dat onze goede God, uit oorzaak der verdorvenheid des menschelijken geslachts, Koningen, Prinsen en Overheden verordend heeft, willende dat de wereld geregeerd worde door wetten en politien, opdat de ongebondenheid der menschen bedwongen worde en het alles met goede ordinantie onder de menschen toega.”

Toch is niet altoos zoo gedacht, wat reeds met het oog op den invloed der Aristotelische wijsbegeerte niet vreemd is.

Thomas Aquinas voert voor het tegenovergesteld gevoelen twee redenen aan ²⁰). De eerste is deze, dat de mensch op samenleven is aangelegd, waarvoor onmisbaar is de saambindende factor der Overheid. En het tweede argument wordt ontleend aan het woord der Heilige Schrift: „Een iegelijk, gelijk hij gave ontvangen heeft, alzoo bediene hij dezelve aan de anderen, als goede uitdeelsers der menigerlei genade Gods.” (1 Petr. IV:10) Immers zou de Heere aan den een meer dan aan den ander gaven van wetenschap en gerechtigheid hebben verleend.

In den eersten bewijsgrond vindt men den in de midden-